

SZALAMANOV ZSUZSA

Szalamanov Zsuzsa a Transzplantációs Alapítvány vezetője, aki a Szervátültetettek Világjátékán négy aranyérmet szerzett. Ő hozta létre a Magyar Szervátültetettek Szövetségét, valamint munkatársaival ő indította el a szervre váró és szervátültetett gyerekek és családjuk rehabilitációs programját.

Nagyon nagy szerencsém van, mert született optimista vagyok, és a legnehezebb helyzetekben is hittem a gyógyulásban. Pedig volt az életemnek egy igazán embert próbáló szakasza. Négy hónapig fekvődtem az intenzív osztályon, mert három szívinfarktusom volt, amit tudóembólia követett, a bal szememben is embóliák keletkeztek, aminek következtében megvakultam, majd a vesém is leállt. Az orvosok sokáig nem tudták, mi bajom van. Aztán kiderült, hogy egy autoimmun betegség támadta meg a szervezetemet, amelyik jön, rombol, és aztán elvonul. Dializálni kezdtek, mert a vesém végleg károsodott. Hosszú ideig kétségesnek tűnt,

hogy kaphatok-e új szervet, transzplantálhatnak-e, nem teszi-e tönkre az autoimmun betegség az új vesét is. Szerencsére kiderült, hogy az átültetés megoldható, de akkoriban nyolc-tíz év várakozási időre lehetett számítani. Én lepődtem meg a legjobban, amikor másfél év után csöngettek a mentősök, hogy várnak a klinikán, riadóm van.

A betegség teljesen átalakította a gondolkodásomat. Korábban üzletkötő voltam, érdekes, nyüzsgő életet éltem, a veseátültetés után viszont nem lehettem közösségbe, és ebben a magányos időszakban jöttem rá, hogy segítenem kell a betegtársaimat. 1996-ban, már az átültetés után kértek fel a Transzplantációs Alapítvány vezetésére, amit elvállaltam. Ekkor kezdtem el sportolni is a Magyar Transzplantáltak Kulturális és Sportegyesületében (MTSE). Ötvenévesen tanultam meg fejest ugrani, ötvennégy évesen a gyors- és hátúszást, hatvanévesen a Szervátültetettek Világjátékán négy arany- és egy ezüstérmet szereztem, három világsúcsot úsztam.

Az MTSE elnökével, Székely Györggyel 1998-ban létrehoztuk a Magyar Szervátültetettek Szövetségét. Ez rengeteg munkát jelentett, mert húsz egyesület kellett hozzá megalakítani. Hajtott előre, hogy tudtam, össze kell fogni ahhoz, hogy segíthessünk egymáson. A szövetség létrehozása óriási előrelépést jelentett, mert ettől kezdve már központi támogatást is kaphattunk.

Később elindítottam a szervre váró és szervátültetett gyerekek és családjuk rehabilitációs programját, aminek fő színtere a nyári Mi is nyaralunk tábor. A legfőbb inspiráció számomra az, hogy nem süppedek bele a tétlenségbe, van miért reggelente felkelni, mert ez a munka még most, hetvenhárom évesen is rengeteg örömet ad. Főleg akkor, amikor látom a transzplantált gyerekeinket sportolni. Sok közülük egészen kicsi volt, amikor hozzánk került, és gyakorlatilag itt nőtt fel, szinte a szemünk előtt. A saját vér szerinti unokám messze él tőlem, sajnós, ritkán láthatom, helyette ők lettek az én fogadott unokáim. Mindennél nagyobb örömet szerez, hogy részese lehetek az ő sikereiknek!

Rist Lilla

